

Η ζωή μετά τον θάνατο

Νευροχειρουργός του πανεπιστημίου Χάρβαρντ, και ένας από τους εγκυρότερους πρώην σκεπτικιστές για τη ζωή μετά τον θάνατο, ξύπνησε από κώμα 7 ημερών και μίλησε για την εμπειρία του. Σε μια πολύκροτη εκπομπή του ABC channel που έσπασε σε θεαματικότητα κάθε ρεκόρ, ο καθηγητής Νευροχειρουργικής του Πανεπιστημίου Χάρβαρντ Εμπεν Αλεξάντερ περιέγραψε το «ταξίδι» του.

Στη Μονάδα Εντατικής Θεραπείας, στα «κεντρικά» της Βοστώνης, με τους πιο έγκυρους του κόσμου νευροχειρουργούς και νευροψυχιάτρους για ομάδα θεραπόντων, οι νοσοκόμες εξέταζαν το σώμα του νευροχειρουργού Alexander που είχε υποστεί βαριά βακτηριακή μηνιγγίτιδα, επανειλημμένως, ανοίγοντας τα βλέφαρα και φωτίζοντας τα μάτια του Alexander με τον πιο εκτυφλωτικό φακό. 'But nobody was there', ανέφεραν διαρκώς κάθε μέρα επί μία εβδομάδα στο επίσημο ιστορικό.

Και ο ίδιος όμως ο κορυφαίος καθηγητής, από την ώρα που ξύπνησε, όπως και στην συνέντευξή του στο ABC, δηλώνει ότι «Δεν ήταν εκεί». Το Ταξίδι που πήγε στον Παράδεισο, επιμένει ότι ήταν Αληθινό.

Ο καθηγητής Νευροχειρουργικής του Χάρβαρντ, που ήδη εξέδωσε το βιβλίο του «Απόδειξη Παραδείσου», ("Proof of Heaven"), απέδειξε, όταν επανήλθε στις αισθήσεις του -και τον πραγματικό χρόνο αυτής της ζωής-, ότι ο εγκέφαλος του δεν είχε καμία δυνατότητα ούτε να σκεφτεί, ούτε να ονειρευτεί, ούτε να θυμηθεί ή να σχηματίσει πλάνα και εικόνες, όπως αυτά που έφερε μαζί του ο Alexander γυρνώντας απ' το κώμα!

Υποστηρίζει τώρα, ότι υπάρχουμε πέρα από το σώμα μας και γνωρίζουμε πέρα απ' τον εγκέφαλο μας. Προτρέπει την σύγχρονη Επιστήμη να αλλάξει αντίληψη για την Αντίληψή μας, και περιγράφει τον παράδεισο...

«Δεν είχα γλώσσα, ούτε καμιά από τις γήινες αναμνήσεις μου. Δεν είχα αίσθηση του σώματος μου καθόλου, αλλά βρέθηκα σε μια κατάφυτη κοιλάδα από μια άλλη διάσταση, αλλά υπερ-πραγματική. Από έναν κόσμο, rich ultra-real world, όπως λέει, μιας Ασύλληπτα Σοφής Σύλληψης».

Ο καθηγητής νευροχειρουργικής του πιο έγκυρου στο κόσμο Κέντρου Γνώσης της Ιατρικής, του Χάρβαρντ, που λόγω ειδικότητας είναι ο καθ' ύλην αρμόδιος να γνωρίζει τις λειτουργίες, τα όρια και τους μηχανισμούς κάθε νευρώνα του ανθρώπινου εγκεφάλου, έχει ήδη αποδείξει με το παράδειγμα του, σε επιστημονικούς όρους ότι, η Εμπειρία και η Ανάμνηση, με τις Εικόνες Ζωντανές αφότου ξύπνησε απ' το κώμα, είναι απολύτως αδύνατον να συνέβησαν σε ανθρώπινο εγκέφαλο με τόσο μολυσματική βακτηριακή μηνιγγίτιδα η οποία είχε εξαφανίσει, από τον δικό του εγκέφαλο, κάθε επίπεδο γλυκόζης!

Ο Δρ. Αλεξάντερ εξήγησε στην εκπομπή του ABC το «περιστατικό του εαυτού του», λέγοντας ότι τα εγκεφαλογραφήματα έδειχναν απολύτως νεκρές τις περιοχές του εγκεφάλου που προσδίδουν συνείδηση, σκέψη, μνήμη και κατανόηση: «Γνωρίζω ότι πολλοί θα το αποδώσουν σε παραίσθηση, αλλά εγώ επιστημονικά αποδεικνύω ότι δεν ήταν ούτε όνειρο ούτε παραίσθηση, ούτε μυθοπλασίες, και προσωπικά γνωρίζω ότι Έχει συμβεί, αλλά Έξω από το Μυαλό μου».

«...Οι παραισθήσεις, στις οποίες αποδίδαμε ως σκεπτικιστές την εξήγηση από τις περιγραφές ασθενών με Επιθανάτιες Εμπειρίες, απαιτούν τη λειτουργία κάποιου ελάχιστου, βασικού να μη τι άλλο, συγχρονισμού στο φλοιό του εγκεφάλου. Στη δική μου περίπτωση, τα επίπεδα της γλυκόζης που με μια βακτηριακή μηνιγγίτιδα πέφτουν από 100 στο 80 - 60, και με μια επιθετική μηνιγγίτιδα φτάνουν στο 20, σε μένα είχαν φτάσει στο 1. Κανένας ασθενής δε θα θυμόταν τίποτα σ αυτά τα επίπεδα, ούτε ο εγκέφαλος θα ήταν ικανός να τα παράξει».

Στο πιο επιστημονικό Ταξίδι στο Παράδεισο που άκουσαν οι άνθρωποι ποτέ, ο δρ Αλεξάντερ περιγράφει: «Ήμουν μια κουκίδα Επίγνωσης χωρίς να κουβαλάω καμία από τις γήινες εμπειρίες μου, ούτε το σώμα μου. Στην αρχή, (πριν φτάσω στον Παράδεισο) βρέθηκα ένα κατασκότεινο περιβάλλον με κάποιου τύπου 'καλωδίωση'. Σαν να θυμάμαι ρίζες, και διακλαδώσεις, και εκεί νομίζω ότι έμεινα για πολύ καιρό, θα έλεγα, για χρόνια».

«Ελευθερώθηκα από εκείνο το πανέμορφο σπειροειδές λευκό φως που εξέπεμπε μια απίστευτα συγκλονιστική μελωδία που με εισήγαγε στη Φωτεινή Κοιλιάδα...».

Σαν σκηνή από παιδικό παραμύθι ο Dr.Alexander θυμάται μια νεαρή γυναίκα να εμφανίζεται διάσπαρτα στον Χωροχρόνο («να τσουλάει μπροστά του στο χώρο και το χρόνο...») και χωρίς λόγια να του μιλά: «Με κοίταζε, και χωρίς καμία λέξη καταλάβαινα αμέσως ό,τι μου έλεγε, έπαιρνα το μήνυμα μόνο από το κοίταγμά της: «Είσαι αγάπη, είσαι εκλεκτός, δεν έχεις τίποτα να φοβάσαι...».

Κι όμως ναι, ο τόσο αυστηρός ακαδημαϊκά καθηγητής του Χάρβαρντ, θυμάται, και περιγράφει επιστημονικά στην μαρτυρία της δικής του Επιθανάτιας Εμπειρίας, Near-Death Experience, τη νεαρή γυναίκα να ίππεται πάνω σ' ένα φτερό πεταλούδας!

Ενδιαφέρον έχει η περιγραφή του Αλεξάντερ για τον Θεό. Τον αντιλήφθηκε μέσα από μια σφαίρα κρυστάλλινου φωτός.

«Ο Θεός...», λέει χαρακτηριστικά, «ήταν μια απέραντη παρουσία αγάπης, ήταν το όλον της αιωνιότητας και της υπαρκτής συνείδησης. Αλλά ήταν αυτή η σφαίρα κρυστάλλινου φωτός ο απαραίτητος μετασχηματιστής, σαν ένας μεταφραστής που ήταν απαραίτητος για να υπάρξει το Άπλετο Φως του Θείου και Απίστευτου...».

Το ενδιαφέρον είναι ότι στα εξονυχιστικά τεστ αντιληπτότητας, μνήμης και κάθε άλλης εγκεφαλικής λειτουργίας που περιέμεναν τον Δόκτορα όταν γύρισε από... το κώμα, -για τα γήινα-, του έδειξαν, αμέσως μόλις ξύπνησε στην ΜΕΘ (και αυτό χαρακτηρίζεται επιστημονικά απρόβλεπτο, ή και θαύμα, γιατί δεν υπήρχαν πιθανότητες ο εγκέφαλός του να επανέλθει), και μια σειρά από φωτογραφίες γνωστών και άγνωστων στην ζωή του μέχρι πριν από το ατύχημα. Αναγνώρισε την βιολογική του αδελφή, -που ποτέ όσο ζούσε πριν το νοσοκομείο δεν είχε συναντήσει γιατί ήταν υιοθετημένος-, στο πρόσωπο της νεράιδας του απ' τον Χωροχρόνο.

Τώρα, με πλήρως αποκατεστημένη την λειτουργία του εγκεφάλου του, -τόσο θαυματικά που σκίζουν πτυχία στο Χάρβαρντ!-, ο Alexander προκαλεί, από το THINK-TANK της Γνώσης για τον Άνθρωπο όπου βρίσκεται, την επιστήμη, να αλλάξει κι αυτή με τη σειρά της, μυαλά!

«Είναι πια ξεκάθαρο για την Σύγχρονη Γνώση ότι πρέπει να αναποδογυρίσουμε το πλάνο και να το δούμε από την άλλη πλευρά» λέει. «Η συνειδητότητα υπάρχει σε μια πολύ πιο πλούσια μορφή, ελεύθερη και ανεξάρτητη από τον εγκέφαλο, γιατί πηγάζει από την συνείδηση των ψυχών μας οι οποίες είναι αιώνιες, και το γεγονός ότι η Επίγνωση, η Συνείδηση, η Ψυχή, το Πνεύμα μας, δεν εξαρτώνται από την ύπαρξη του εγκεφάλου στο φυσικό σύμπαν.

Στην πραγματικότητα η συνειδητότητα απελευθερώνεται σε πολύ πιο πλούσια επίγνωση όταν είμαστε εκτός...»

Dr Eben Alexander
lifebeyonddeath.net